

Publicerad: 2014-03-27 17:20, senaste uppdaterad: 2014-03-28 17:03

Läs upp

Folkoperans tolkning av "Matteuspassionen" förankrar händelserna i vardagens människor och de känslor och kriser vi alla har erfarenhet av.

Foto: Markus Gärder

- Dölj bildtexten

En föreställning värd att uppleva

RECENSION: Jan Kask ser en bitvis starkt gripande tolkning av Bachs Matteuspassion på Folkoperan i Stockholm.

Än en gång visar Folkoperan att man inte räds utmaningar av ovanligt slag. Denna gång gestaltas ett av västerlandets mest ikoniska musikverk, Bachs monumentala "Matteuspassion", sceniskt och i kraftigt nedbantat och arrangerat skick. Liksom tidigare med Orffs "Carmina Burana" öppnas därmed nya kommunikativa vägar mellan både medverkande och publik. Bachs ursprungspassion behandlar trosvisst och dramaturgiskt Jesu lidande och död, Folkoperans tolkning förankrar händelserna i vardagens människor och de känslor och kriser vi alla har erfarenhet av, upplevelser av skuld, bot, svek och ensamhet.

Opera

Matteuspassionen

Musik: Johann Sebastian Bach i bearbetning. Svensk text: Magnus Lindman. Regi: Joshua Sofaer. Solister: Conny Thimander, Hannah Holgersson, Janna Vettergren, Lars Arvidson.

Folkoperan

Givetvis förloras genom konkretionen en utomvärldslig dimension när den djupt religiösa men bearbetade texten plötsligt speglar en alldaglig, nu levande enkel människa vars filmade livsberättelse projiceras och interagerar med musiken. Skildrade Orffprojektet livsöden möter vi hos Bachadaptionen renodlade känslor av starkaste slag, speglade i närvarande individer.

Musikaliskt ger föreställningen behållning främst genom orkestern Rebarques och Maria Lindals distinkta spel, kompletterat av körer, fyra skickliga solister och vokalgruppen The Real Group, allt ofta integrerat i en nyskapande klangvärld. Hur man upplever helheten är en fråga om attityd: känns verket sakrosankt störs man av nymodigheterna och förkortningarna, kanske också av textens nedslag i en trivialare verklighet, är man öppen för genreöverskridanden, okonventionella tempoval och publikexperiment är gestaltningen onekligen en framgång.

Med sceniskt enkla medel har regissören Joshua Sofaer skapat en föreställning värd att uppleva, känslösam och bitvis starkt gripande.

Av: Jan Kask kultur@unt.se

© Detta material är skyddat enligt lagen om upphovsrätt.
Eftertryck eller annan kopiering förbjuden.